

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonæ, 1673

Caput 3. Circa bona.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

gium tradidisse, & secluso privilegio posse simplices Sacerdotes benedicere omnia Ecclesiastica ornamenta, exceptis Corporalibus. Nam de jure communi omnia Sacerdotalia permilla sunt Sacerdotibus, nisi sint Ordinis Episcopalis vel specialiter Episcopis attributa, privative ad Sacerdotes simplices, vel illis interdicta, *c. ecce ego. d. 95. & cap. legimus. d. 93.* At in jure specialiter prohibentur Sacerdotes Ordines conferre, vel Sacramentum Confirmationis, Chrisma conficere, Virgines vel Ecclesias, seu Altaria consecrare. *cap. quamvis. d. 68.* Item solemniter populo benedicere, vel poenitentes reconciliare. *cap. ministrare. 26. quest. 6. Item Corporalium benedictio specialiter attribuitur Episcopis, in cap. consulto. d. 1. de cons. Cum vero in anteriori cap. vestimenta. eod. dicantur debere esse sacrata, hoc est benedicta, neque hæc benedictio attribuitur Episcopis, sequitur, quod sit relicta simplicibus Sacerdotibus, exceptio enim firmat regulam. Et ita tenet. Angel. in sum. v. benedictio. num. 1. Quamvis Sylv. eod. v. num. 4. dicat contrarium. Circa quod attendenda erit locorum consuetudo, quæ solet jura interpretari manente interim privilegio, de quo hæc tenent in suo vigore.*

CAP. III.

Circa Bona.

SUMMARIUM.

- Regulares non tenentur ad decimas, quartam funeralium &c. num. 1. 2. & seqq.
6. An hæc privilegia valeant. & 7.
8. Regulares possunt alienare bona, sub diversis modificationibus etiam legata, & non obstante voluntate testatorum. 12. & 13. & seq. ibid.
14. Hæc privilegia possunt compleri per se invi-

cem. Sed alia solemnitates à jure præscriptæ servandæ. 15.

19. Bona Regularium non possunt præscribi. Neque etiam Privilegia. 18.

Eugen. IV. an. 1436. die 3. Julii exemit omnia Monasteria almæ Congreg. Cassin. à solutione decimarum, & canonice portionis, ex relictis, legatis & donatis, tam per ultimas voluntates, quam inter vivos, seu quavis alia occasione acquisitis, de præterito, & de futuro acquirendis, & à quibuscunque præcedantur. B. quæ incipit: *Ad Ecclesiarum.*

Nicolaus V. derogando clem. dudum de sepult. exemit Carmel. à solvenda quarta Ecclesiarum parochiali, de rebus seu bonis quæ illis obvenerunt per funera fidelium legata, ultimas voluntates, seu quavis alia via. Item Sixt. IV. exemit Dominum à solvenda quarta, de quibusvis rebus aut ad quemvis finem eis datis, excepto funeralibus. Idem concessit Minimus Julius II. ac simul eos exemit à solvenda decimis, primitiis, novalibus &c. Quibus motu proprio, & ex certa scientia, ipsis confirmavit Leo X. Ac demum Pius V. omnes exemptiones communicavit omnibus Ordinibus Mendicantium per Bullam quæ incipit: *Esti Mendicantium.* Cujus dispositiones deinde extendit ad Ordines seu Congregationes non Mendicantium per Bullam quæ incipit: *Ex Supreme dispositione arbitrio.* Vide Casar. v. Canon. portio. Peyrin in const. Jul. II. &c. Ubi tamen advertit. quod illa extensio facta à Pio V. uti & Bulla: *Esti Mendicantium,* dicitur à nonnullis revocata à Gregor. XIII. successore, per aliam Bullam quæ incipit: *Quia nonnulli.* quod tamen alii negant, de quo nobis amplius sermo fact. 4. dub. 4. Secundo. Quod quidquid sit de Bulla supramemorata privilegia valde admittuntur, imò in aliquibus locis, quibus partem

partem rejiciuntur propter illa que diximus *section. 1. cap. 5. de intel. privileg. v. 2. quando.* Verum ne rejiciantur, obstant clausula motus proprii, & certa scientia, sub quibus inveniuntur concessa, secundum dicta *ibid. v. ratio autem.* Sed tamen non possunt extendi ad alios Ordines, etiam habentes communicationem cum his, quibus concessa sunt, juxta notata ubi de *acquis. privil. per viam. com. v. fallit tamen.* Quæ omnia debent ad invicem conciliari, cum praxi cujusque loci, ut certi quid hac in parte diffiniatur.

8 Eugen. IV. concessit Congreg. Cassin. facultatem alienandi, de bonis Monasteriorum usque ad summam 200. florenorum, auri de camera, cum solo consensu Capituli generalis, vel Præsidentis, & Visitatorum. Bull. quæ incipit: *licet ex debito.* quæ est 66. in Bullar. ejusdem Congreg.

9 Gregorius XIII. concessit Societ. Jesu quamcumque alienationem, quorumcumque honorum, & cujuscumque valoris, sola licentia Generalis intercedente modo, si alienatio fiat per emphyteusim, hæc non extendatur ultra tres generationes Roder. *tom. 2. B. 20. eius greg. Et Barbof. de off. & pot. ep. p. 3. alleg. 95. num. 60.*

10 Idem Gregor. XIII. concessit Augustin. alienationem quorumcumque bonorum mobilium vel immobilium, cum consensu duarum partium Conventus, & modo, si alienatio fiat per emphyt. hæc non extendatur ultra duas generationes. Quod si iudicetur ulterius extendenda, permittitur Generali Ordinis licentiam dare nomine Sanctissimi Rod *B. 5. eiusdem greg.*

11 Et Leo X. idem ferè concessit Monialibus 2. & 3. Regulæ Ordinis Minorum, ut nimirum quæcumque bona, & cujus-

cunque valoris, possint alienare, cum consensu duarum partium Conventus, & Generalis Ordinis, vel saltem Provincialis. Roder. *B. 26. ejusd. Leon. & Casar. v. alienatio. num. 5.*

12 Jul. II. concessit Minimis, ut non obstante testatorum voluntate, possint alienare bona sibi legata, etiam immobilia. Cannart. *in sum. privil. passat.*

13 Sixt. IV. & Leo X. concessere Minoribus facultatem ut bona sibi seu legata à vivis donata, ad certum locum vel usum possint (secluso scandalo) in alium commutare, & applicare. Portel. *v. Elec. mosyna. Roder. v. commutare, & v. legata. & Roder. in oracul. eius. Sixti & Leon.*

14 Nota autem quòd cum hæc omnia sint facta communia omnibus Ordinibus, ideo possunt Prælati uti alterutro pro arbitrio, & pro ratione rei seu sumæ alienandæ, aut etiam unù privilegium complere cum alio. Verum quia per hæc eadem privilegia, non eximuntur Regulares, nisi à petenda licentia Sedis Apostolicæ, pro suis alienationibus, ideo in occurrentia casus tenebuntur observare alia, seu ex dispositione Juris antiqui, seu recentiorum constitutionum Apostolicarum præscripta pro alienandis bonis Ecclesiasticis, sin autem, poterit rescindi contractus.

15 Eugenius IV. pro mihi omnimodis observanda Congreg. Cassin. & S. Joan. Bapt. in Lusitania fancivit, nullam præscriptionem valere contra illarum bona, nisi sit 60. annorum. Bullar. Cassin. *const. 59. Roder. tom. 1. qq. reg. 8. art. 5. & Tambur. to. 1. de iur. Abbat. d. 17. quest. 14.*

16 Pro sacro vero Sublacensi Monasterio, nulla valet præscriptio, nisi sit 100. annorum constitutione Calixti II. Neq; pro Monasterio S. Pauli de urbe Roma, nisi similiter sit 100. annorum, const. Innocent.

N nocent.

PRIVILEGIA
 IN
 ET
 IN REGVLAS
 IN
 IN
 IN

nocent. Honor. & Pauli III. Greg. IX. & Alex. VI. Neque pro Monasterio S. Laurentii in Averla const. ejusdem Innocent. III. Neque pro Monasterio S. Trinit. Cavae const. Urbani II. & Alex. III. Portel. v. *præscr. contra bona. Et v. privil. cessat. per non usum. Cruz in epit. privil. lib. 2. c. 3. dub. 2. Chassaing. tract. 1. c. 5. prop. 1. Cherubin. & Margarin. in suis Bullar. & Baron. tom. 2. Annal.* Et quia privilegia computantur inter bona Monasteriorum, & Ordinum, ideo Cherub. Portel. & Cruz citati, quos sequuntur Diana & Marcellin. à Sancto Bened. scite inferunt, non posse ea præscribi minori spacio.

Sed & pro Monasterio Sancti Petri de Mutina. Federic. I. Imperator an. 1159. die 1. Aug. sancivit, nullam præscriptionem, & cuiuscunq; temporis ei obesse posse, in requirendis suis bonis. Ac rursus idem Feder. anno 1163. die 10. Novemb. Et post ipsum Henric. VI. anno 1196. die 21. Octob. pro Monasterio Sancti Petri, de Perusio, eandem legem tulerant, uti videre est ad longum in *Bull. Margar.* Et quia hæc privata privilegia facta sunt communia toti Congreg. Cassinensi (cujus sunt illa duo Monasteria) atque inde aliis Ordinibus, ideo sicut superius dixi ex Cherub. & aliis citatis, necessarium esse lapsum 100. añorum ad præscribendū contra jura, privilegia, vel bona regularium juxta privilegium Sublacense Sancti Pauli & aliorum Monasteriorum, quæ lege cōmunicationis facta sunt omnibus cōmunia, ita virtute istorum, quæ similiter omnibus sunt communia, nunc dico nullam præscriptionem currere, contra eadem privilegia, vel bona, eorundē Regularium. Neq; obstat quòd hæc privilegia sint emanata ab Imperatoribus, atq; ideo videantur habere locum in Imperio, vel retri ei feudatariis solum, vel respe-

ctu bonorum temporalium solum, nam fuerunt post modum confirmata, innovata, & de novo cōcessa, à diversis Romanis Pontificibus, & sic valent, non solum ut sunt ab Imperatore, sed etiam ut à Papa, atque ideo per universum orbem, & universas Provincias Ecclesiæ subiectas, & tam quoad temporalia, quàm quoad spiritualia, unde non puto tutos in conscientia hos qui bona Monasteriorum retinent, sola longi temporis præscriptione freti, vel ex hoc quòd fortè hæc privilegia non sunt emologata in curiis secularibus, cum non possint ab illis impediri vel rejci, at tunc quod sunt data super bonis Ecclesiasticis, quæ solius Sedis Apostolicæ dispositioni, & moderationi subsunt, non autem temporali Principum temporalium.

CAP. IV.

Circa Confessiones passivæ.

SUMMARIUM.

- 1 Regulares possunt absolvi ab omnibus peccatis quantumvis enormibus, & reservatis 5. 6. 12. 19. 17. & 24.
- 15 Etiam à reservatis in Bulla cœnæ. 17. & 19.
- 1 Et ab omnibus censuris. 2. 3. 4. 6. 8. 15. 17. & 27.
- 1 Et ab omni irregularitate. 2. 4. 9. 11. 13. 16. 17. 27.
- 1 Et ab omni infamia & 17.
- 1 Et ab omni inhabilitate. 17. 21. 23. & 29.
- 5 Regulares possunt absolvi à suis Confessionibus plenitudine qua à Papa absolventur, & innocentie restitui cui ab ipso restituerentur. hoc pro consolatione. 31.
- Regulares possunt accipere benedictionem Pœnitentiam à suo Confessario. ibid.
- 30 Privilegia pro absolutionibus, possunt competere se invicem.
- 33 Quomodo hæc possint applicari Novitiis.
- 32 Ut quis absolvatur, sufficit fecisse opus præceptum.
- 34 Privilegia ad rehabilitationem, valent adhiberi